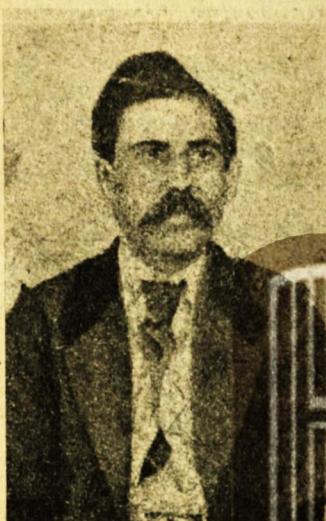

била твърде скъжа, което положение продължава и днесъ. Имало е градски часовникъ, който е билъ на северо-западния край въ особена кула, край старото читалище, където е днесъ издигнатъ паметника на Георги Измирлиевъ. При първиятъ стихиенъ пожаръ на града въ 1866 година, часовникътъ следъ като удариъ шестъ по турски, отъ вихренитъ огнени езици се срутиль отъ кулата и падналъ.

Презъ октомврий 1887 година стихиенъ пожаръ отново унищожилъ цѣль кварталъ отъ магазини, манифактура и бакалия — сегашния новъ кварталъ на „Тъмната чаршия“ при улица „Търговска“ и разорилъ множество търговци. Друго стихийно бедствие, кое то е изпитала Горна-Орѣховица, това е наводнението презъ 1878 година, когато отъ по ройнитъ дъждове придошли водитъ отъ дерето на Владиковата чешма и завлѣкли съ себе си доста кѫщи подъ сегашнитъ хали. Сѫщо така и водитъ на дерето отъ къмъ Петро-Павловския манастиръ, между салханитъ и града, стихийно придошли и грабнали нѣколко човѣшки жертви, като

Фиг. 18 х. Лазаръ х. Христовъ. залѣли и опустошили редица кѫщи отъ махалата „Св Атанасъ“. Страшното землетресение въ 1913 год. сѫщо събори и разсила града, който бавно се издига.

Заслужава да се отбележатъ и имената на първите свободомислящи граждани въ Гор.-Орѣховица, Пър-

къщелни свидетелства само на момчетата. Въ тази църква се пази една надгробна плоча, която била възправена въ старитъ гробища на църковния дворъ. Тази надгробна плоча е отъ II вѣкъ сл. Р. Хр отъ императора Тиберия. Тукъ сѫщо има запазенъ единъ стариенъ капитолъ и изображение на Овена — Бога на стадото — следа отъ езическиятъ вѣрвания на нашитъ предѣди.

2) Внукъ на известния лѣтописецъ отъ Трѣвна, попъ Йовчо.

3) Известенъ като много богатъ човѣкъ и голѣмъ благодетель на града.

4) Такива интересни кѫщи, характерни за Г.-Орѣховица преди освобождението, сѫ останали сега въ града ни тия на Дим. Миновъ, Никола Миховъ, хр. Славовъ Бебролалж (1865), даскаль Стояна и др; голѣми дървени двуетажни стари кѫщи изпъкватъ тия на: Иоргакеолу Сипа Атанасова и х. Недю. Старинни сѫ и кѫщите, градени съ дѣлані камъни: бащината кѫща на Моско х. Григоровъ (1855), Атанасъ А. Бардджиолу (1871), х. Ив. Еневъ, Кумбоолу и др.